கழக வெளியீடு - ௯௪

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஔவையார்

அருளிய

நல்வழி

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் கல்லூரித்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்
திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்
எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை
பிரபவ௵ வைகாசி௴

[2nd Edition]

4693a

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly, Limited, Tinnevelly :: & Madras

June, 1927

[Copy - right]

Printed by

U. Munisawmy Mudaliar & Sons, Madras

முகவுரை

நல்வழி என்பது ஔவையார் என்னும் தமிழ் மூதாட்டியார் அருளிய எவ்வ மறக்கும் செவ்விய தமிழ் நூல்களில் ஒன்று. ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, ஞானக்குறள், அசதிக்கோவை, பந்தனந்தாதி என்பன வாதிய நூல்களும், பல தனிப்பாக்களும் ஔவையார் இயற்றியன வென்ப. கடைச்சங்க காலத்திலே புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய மகளிரில் ஔவையார் என்னும் பெயரினரும் ஒருவர். புறநானூறு என்னும் அரிய தொகைநூலுள் அவரியற்றிய முப்பத்து மூன்று செய்யுட்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு என்னும் தொகைகளிலும் அவருடைய செய்யுட்கள் பல உள்ளன. இதினின்றே அவருடைய பெருமையை அறியலாகும். தொகை நூல்களிலுள்ள அவருடைய பாட்டுகள் மிக்க அருமை பெருமை வாய்ந்தவை. கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய அதியமான் அஞ்சி அவரைப் பெரிதும் ஆதரித்து வந்தான். அவன் ஒரு மலைமுழைஞ்சினுள்ளே அருமையாகப் பெற்ற அமிழ்தமயமான நெல்லிக்கனியொன்றை அவருக்கு அளிப்ப, அவர் அதனையுண்டு நெடிது உயிர் வாழ்ந்தனரென அவரும் பிறரும் பாடிய சங்கப் பாட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. அவர் அதியமானிடத்திருந்து தொண்டைமான் இளந்திரையன் பக்கல் தூதாகச்சென்று, தொண்டைமானது படைக்கலக் கொட்டிலைப் பார்த்துப் பாடியபாட்டும், அதியமான் உயிர்நீத்த பின் கையற்றுப்பாடிய பாட்டுகளும் அவருடைய செய்யுளியற்றுந் திறமையையும், அஞ்சாமை, நன்றியறிவு, அன்பு, இரக்கம் முதலிய உயர்குணங்களையும் நன்கு புலப்படுத்தும்.

முகவுரை

இனி, கடைசசங்க காலத்திற்குப் பல நூற்றாண்டுகளின் பின்பு, கம்பர் முதலிய புலவர் பெருமக்கள் விளங்கிய காலத்திலோ, சிறிது முன்னாகவோ மகளிரில் ஒருவர் தலை சிறந்த புலமை யுடையராய்த் திகழ்ந்து, அக்காரணத்தானே சங்க காலத்து ஔவையார் பெயரைச் சிறப்பாக எற்று, அதனானே வழங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். ஆத்திசூடி முதலிய நூல்களெல்லாம் இவரியற்றியனவே யாகும். ஔவையார் பெயருடன் இயைத்து எழுதப்பட்டும், செவியாறதாகவும் வழங்குகின்ற கதைகள் அளவில்லாதன. அக்கதைகளெல்லாம் முன்ஔவை பின்ஔவை யென்னும் பாகுபாடின்றியே வழங்குகின்றன. புலவர் புராணமுடையாரே ஔவையார் இருவரெனத் துணிந்து,

'முன்னௌவை கலிவருட மூன்றாவ தாயிரத்தாள்
பின்னௌவை நான்காவ தாயிரத்திற் பிறந்திட்டாள்'

எனக் கூறினர்.

தமிழ் நாவலர் சரிதையில் நாற்பத்தொரு செய்யுட்கள் ஔவையா ரியற்றியனவாக அவர் பாடிய வரலாற்றுக் குறிப்புடன் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே புறநானூற்றிலுள்ளது. அதியனையும், புள்வேளூர்ப் பூதனையும், சேரமானையும், நாஞ்சில் வள்ளுவனையும், எழிற்கோவையும் பாடிய பாட்டுகளும், அங்கவை சங்கவை யென்னும் பெண்களுக்கு மணமுடித்தற்காகப் பாடிய பாட்டுகளும் சங்ககாலத்துடன் இயைந்துள்ளன. ஒரு சில தொல்காப்பிய வுரையில் மேற்கோளாகவும் வந்துள்ளன. பிறவற்றைப்பற்றி ஒன்றுங் கூறுமாறில்லை. கதையாற் சங்க காலத்துடன் இயைந்திருக்கின்ற பாட்டுகளுள்ளும் பல தாம் ஔவையார் வாக்கல்ல வென்பதைக் காட்டிக்கொண் டிருக்கின்றன. அங்ஙனமாக, விநோத ரசமஞ்சரி முதலியவற்றிற் காணப்படும் "எட்டேகால்

லக்ஷணமே" என்பது முதலிய பாட்டுகளைப்பற்றிக் கூறற்பாலது யாதுளது?

தமிழ் நாட்டிலே இளைஞரும் முதியரும் ஆகிய ஆடவர்களிலும் பெண்டிர்களிலும் கற்றவரும் கல்லாதவரும் ஆகிய யாவரும் ஔவையார் என்னும் பெயரை அறிந்திருப்பதற்குக் காரணம் அவரியற்றிய ஆத்திசூடி முதலிய நீதி நூல்களேயாகும். தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவை அவை. தமிழிற் சிறிது பயிற்சியுடையாரெவரும் ஔவையாரின் நீதி நூல்களில் ஒன்றையாவது படித்தேயிருப்பர். பல பெரிய நூல்களின் சாரமாகவுள்ள நீதிகளும், கருத்துக்களும் இந்நீதிநூல்களில் தெளிவுற அமைந்து விளங்குகின்றன. நல்வழியிலுள்ள செய்யுட்கள் பல மெய்ந்நூற்களின் முடிந்த கருத்துக்களை விளம்புவனவாகும். இந்நூலின்கண் திருவைந்தெழுத்தும், திருநீறும் சிறப்பாக எடுத்தோதப்படுவதும், இறுதிச் செய்யுளில் திருக்குறள், திருநான்மறை முடிபு, தேவாரம் முதலிய சைவத்திருமுறைகள் என்னும் இவையெல்லாம் ஒத்த கருத்துடையன எனக் கூறப்படுவதும் பிறவும் ஆக்கியோரின் சமயத்தையும், உண்மை நூலுணர்வையும் புலப்படுத்துவனவாகும். மூவர் தமிழை எடுத்தோதியதிலிருந்து இந்நூல் தோன்றியகாலம் ௯-ம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதாகுமென்பதும் விளக்கமாம்.

இங்ஙனம்,

ந. மு. வேங்கடசாமி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஔவையார்

அருளிய

நல்வழி

கடவுள் வாழ்த்து

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன்-கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

க. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்-எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

உ. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

௩. இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம் பிதன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே—இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

௪. எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற்—கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

௫. வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா-இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தாநினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

௬. உள்ள தொழிய வொருவர்க் கொருவர்சுகம்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

௭. எல்லாப் படியாலு மெண்ணினு லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை-நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினு லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

௮. நட்டம் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம்—தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

௯. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
றூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

௰. ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டா
நமக்குமது வழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

௧௧. ஒருநா ளுணவையொழி யென்றா லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

௧௨. ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

௧௩. ஆவாரை யாரே யழிப்ப ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

௧௪. பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சீச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

கரு. சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

கசு. தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால்-பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.

கஎ. செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருநிதியம்—வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

கஅ. பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

க௯. சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.

உ௰. அம்மி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்குங்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

உக. நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

உஉ. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்-கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் பாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம்.

உரு. வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

உச. நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா வூருக் கழகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

உரு. ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானால்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

உசு. மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

௨௭. ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்.

௨௮. உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

௨௯. மரம்பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பா ரியாவருமங் கில்லை—சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர்.

௩௰ தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

௩௧. இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று—வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

௩௨. ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்—சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

ஙங. வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது-நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

ஙச. கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்-இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாண்மற் றீன்றெடுத்த தாய்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். [வேண்டாள்

ஙரு. பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

ஙசா. நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல்-ஒண்டொடீ
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

ஙஎ. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

ஙஅ. நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

௩௯. முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறானாயின்—செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

௪௰. தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்வழி

கடவுள் வாழ்த்து

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

(பதவுரை) கோலம் செய்-அழகினைச் செய்கின்ற, துங்கம் - உயர்வாகிய, கரிமுகத்து - யானை முகத்தை யுடைய, தூமணியே - பரிசுத்தமாகிய மாணிக்கம் போலும் விநாயகக்கடவுளே, பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் - ஆவின்பாலும் தெளிந்த தேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்பும் ஆகிய, இவை நாலும் கலந்து - இந்நான்கையும் கலந்து, நான் உனக்குத் தருவேன் - அடியேன் தேவரீருக்கு நிவேதிப்பேன்; சங்கத்தமிழ் மூன்றும் - சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட முத்தமிழையும், நீ எனக்குத் தா - தேவரீர் அடியேனுக்குத் தந்தருள்வீராக.

இதன் கருத்து:—விநாயகக்கடவுளே! தேவரீர் அடியேனது பூசையை ஏற்றுக்கொண்டு எனக்கு முத்தமிழ்ப் புலமையும் தந்தருளவேண்டும் என்பதாம். முத்தமிழ் - இயல் இசை, நாடகம் என்னும் பிரிவினையுடைய தமிழ். தமிழ் முதல் இடை கடை யென்னும் முச்சங்கங்களால் வளர்க்கப் பெற்றமையால் சங்கத்தமிழ் எனப்பெயர் பெறுவதாயிற்று.

க. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்-எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

(பத.) புண்ணியம் ஆம் - அறமானது விருத்தியைச் செய்யும்; பாவம்போம் - பாவமானது அழிவினைச்செய்யும்; போனநாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற்செய்த அப்புண்ணிய பாவங்களே, மண்ணில் பிறந்தார்க்கு - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு, வைத்த பொருள் - (இப்பிறப்பிலே இன்பதுன்பங்களை அநுபவிக்கும்படி) வைத்த பொருளாகும்; எண்ணுங்கால் - ஆராய்ந்துபார்க்கின், எச்சமயத்தோர் சொல்லும் - எந்த மதத்தினர் சொல்வதும், ஈது ஒழிய வேறு இல்லை - இதுவன்றி வேறில்லை; (ஆகையால்) தீது ஒழிய நன்மை செயல் - பாவஞ்செய்யாது புண்ணியமே செய்க.

புண்ணியத்தால் இன்பமும் பாவத்தால் துன்பமும் உண்டாதலால் பாவத்தை யொழித்துப் புண்ணியத்தைச செய்க எ-ம். ஆக்கும் போக்கும் என்பன ஆம் போம் எனநின்றன.

உ. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

(பத.) சாற்றுங்கால்-சொல்லுமிடத்து, மேதினியில் - பூமியில், சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - இரண்டு சாதியன்றி வேறில்லை; (அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்) நீதிவழுவா நெறி - நீதி தவறாத நல்வழியில் நின்று, முறையின் - முறையோடு, இட்டார்-(வறியர் முதலானவர்க்கு) ஈந்தவரே, பெரியார் - உயர்வாகிய சாதியார்; இடாதார்-ஈயாதவரே, இழிகுலத்தார் — இழிவாகிய சாதியார்; பட்டாங்கில் உள்ளபடி - உண்மை நூலில் உள்ள இயற்கை இதுவேயாம்.

கொடுத்தவர் உயர்குலத்தினா; கொடாதவர் இழிகுலத்தினர்; இவ்வகையன்றி வேறு சாதியில்லை எ-ம். உ

௩. இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே—இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு மூழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

(பத.) இயல் உடம்பு இது - பொருந்திய இவ்வுடம்பானது, இடும்பைக்கு - துன்பமாகிய சரக்குகட்கு, இடும் பை அன்றே - இட்டுவைக்கும் பை யல்லவா, இடும்பொய்யை - (உணவினை) இடுகின்ற நிலையில்லாத இவ்வுடம்பை, மெய் என்று இராது - நிலை

யுடையதென்று கருதியிராமல், கடுக - விரைவில், இடும் - வறியார்க்கு ஈயுங்கள்; உண்டாயின் - (இவ் வறம் உங்களிடத்து) உண்டாயின், பெருவலிநோய் - மிக்க வலிமையையுடைய பாசமாகிய பிணியினின் றும், விண்டாரை - நீங்கியவரை, கொண்டாடும் - விரும்புகின்ற, வீடு - முத்தியானது, ஊழின்-முறை யாலே, உண்டாகும் - உங்கட்குக் கிடைக்கும்.

அறஞ் செய்தவர்க்கு முறையாலே வீடு பேறுண்டா கும் எ-ம். நீரிலெழுத்துப்போற் கணத்துள் அழிவதாகலின் உடம்பு பொய் எனப்பட்டது. உடம்பிற்கு மெய் என்று பெயர்வந்தது எதிர்மறை யிலக்கணை. பயன் கருதாது செய் யும் அறத்தால் மனத்தூய்மையும், மெய்யுணர்வும், வீடுபேறும் முறையானே உண்டாகும் என்க. ௩

௪. எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற்—கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

(பத.) யார்க்கும் - எத்தன்மையோர்க்கும், புண் ணியம்வந்து எய்துபோது அல்லால்-(முன்செய்த)புண் ணியம்வந்து கூடும்பொழுதல்லாமல், ஒருகருமம்-ஒரு காரியத்தை, எண்ணி-ஆலோசித்து, செய்யொணாது- செய்து முடிக்க இயலாது; (அப்படிச்செய்யின் அது) கண் இல்லான்-குருடன், மாங்காய்விழ-மாங்காயை விழுவித்தற்கு, எறிந்த மாத்திரைக்கோல் ஒக்கும் - எறிந்த மாத்திரைக்கோலைப்போலும்; ஆம்காலம் - புண்ணியம் வந்து கூடும்பொழுது, அவர்க்கு ஆகும் - அவர்க்கு அக்காரியம் எளிதில் முடியும்.

புண்ணிய மில்லாதவன் செய்யத் தொடங்கிய காரியம் முடியப்பெறாது கைப்பொருளும் இழப்பன் எ-ம். மாத்திரை-அளவு. குருடன் மாங்காயும் பெறாது கோலும் இழப்பன் என்க. ச

ரு. வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா-இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தாநினைந்து
துஞ்சவதே மாந்தர் தொழில்.

(பத.) வாராத - (ஊழால்) வரக்கூடாதவைகள் வருந்தி அழைத்தாலும்-பரிந்து அழைப்பினும், வாரா-வாராவாம்; பொருந்துவன-(ஊழால்) வரக்கூடியவை, போமின் என்றால்-போயிடுங்கள் என வெறுப்பினும், போகா - போகாவாம்; இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மை யறியாமல்) இருந்து ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆக-மனம் புண்ணாகும்படி, நெடுந்தூரம் தாம் நினைந்து - தாம் (அவற்றை) நெடுந்தூரம் சிந்தித்து, துஞ்சுவதே-மாண்டுபோவதே, மாந்தர் தொழில்-மனிதர் தொழிலாக வுள்ளது.

இருவினைப் பயன்களாகிய இன்ப துன்பங்கள் தப்பாமல் வந்துகொண்டிருக்கும் ஆதலால், இன்பத்தை விரும்பியும் துன்பத்தை வெறுத்தும் கவலையுறுதல் தக்கதன்று எ-ம். ரு

சு. உள்ளதொழிய வொருவர்க் கொருவர்சுகங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

(பத.) ஒருவருக்கு-ஒருவர்க்கு, உள்ளது ஒழிய-(ஊழினல்) உள்ள அளவல்லாமல், ஒருவர்சுகம் - மற்றொருவருடைய சுகங்களை, கொள்ள-அநுபவிக்கவிரும்பினல், கிடையா-அவைகூடாவாம்; (ஆதலால்) குவலயத்தில்-பூமியில், உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - மக்களுடம்போடுகூடிவாழும் உயிர்களுக்கு, வெள்ளக்கடலோடி - வெள்ள நீரையுடைய கடல் கடந்து சென்று (பொருள்தேடி), மீண்டுகரை யேறினல்-திரும்பிவந்து கரையேறினலும், என்-அதனற் பயன் என்னே?

கப்பலேறிச் சென்று பெரும் பொருள் ஈட்டினலும் ஊழினளவன்றி அநுபவித்தல் கூடாது எ - ம். ௬

எ. எல்லாப் படியாலு மெண்ணினு லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை-நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினு லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

(பத.) எல்லாப் படியாலும்-எல்லா வகையாலும், எண்ணினல்-ஆராயுமிடத்து, இவ்வுடம்பு-இந்த உடம்பானது, பொல்லாப் புழு-பொல்லாத புழுக்களுக்கும், மலிநோய்-நிறைந்த பிணிகளுக்கும், புல்குரம்பை-புல்லிய குடிசையாக இருக்கின்றது; நல்லார் - நல்லறிவுடையோர், அறிந்திருப்பார்-(இவ்வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள்; ஆதலினல் - ஆகையால் (அவர்கள்), கமல நீர்போல் - தாமரை யிலையில் தண்ணீர் போல, பிறிந்து இருப்பார் - (உடம்போடு கூடியும்) கூடாதிருப்பார்கள்; பிறர்க்குப்பேசார்-(அதைக்குறித்துப்) பிறரிடத்தில் பேசமாட்டார்கள். ஆம் அசை.

உடம்பின் இழிவையறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடி இருப்பினும் அதிற் பற்றற்றிருப்பார்கள் எ - ம்.

அ. ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம்—தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

(பத.) மகிதலத்தீர் - பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, கேண்மின் - கேளுங்கள், ஈட்டும்பொருள் - தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை, முயற்சி எண் இறந்த ஆயினும்-முயற்சிகள் அளவில்லாதன வாயினும், ஊழ் கூட்டும்படி அன்றிக் கூடாவாம்-ஊழ் கூட்டுமளவினல்லாமற் சேராவாம்; தனம் தரியாது-(ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறாது; தேட்டம் மரியாதை-(ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத்தகுவது மரியாதையேயாம். ஆம் அசை. காணுமிரண்டும் முன்னிலையசை.

பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும், வந்த பொருளும் நிலைபெறாமையானும், நிலைபெறுவதாகிய நல்லொழுக்கத்தையே தேடல்வேண்டும் எ - ம். அ

கூ. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
றூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

(பத.) ஆற்றுப்பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம் வற்றிப்போய், அடி சுடும் அந்நாளும் - (மணலானது வெய்யிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும், அவ்ஆறு - அந்த

ஆறுனது, ஊற்றுப் பெருக்கால் - ஊற்றுநீர்ப்பெருக்கினால், உலகு ஊட்டும் - உலகத்தாரை உண்பிக்கும்; (அதுபோல) நல்ல குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தவர், நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும் - வறுமையுடையவரானாலும், ஏற்றவர்க்கு - இரந்தவர்க்கு, இசைந்து - மனமிசைந்து, இல்லையெனமாட்டார் - இல்லையென்று சொல்லமாட்டார் (இயன்றது கொடுப்பார்.)

உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக் காலத்திலும் இரந்தவர்க்குக் கொடாது விடார் எ - ம். க

ம. ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் —வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

(பத.) மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - வருட வருடந்தோறும் அழுது புரண்டாலும், மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவரோ (வரமாட்டார்); வேண்டா-(ஆதலினால் அழ) வேண்டுவதில்லை; நமக்கும் அதுவழியே-நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும்; நாம் போம் அளவும் - நாம் இறந்துபோமளவும், எமக்கு என் என்று-எமக்கு யாது சம்பந்தமென்று, இட்டு உண்டு இரும்-பிச்சையிட்டு நீங்களும் உண்டு கவலையற்று இருங்கள்.

இறந்தவர் பொருட்டு அழுதலாற் சிறிதும் பயனில்லாமையால் கவலையற்று அறஞ்செய்து வாழ்க எ - ம். ம

௧௧. ஒருநா ளுணவையொழி யென்றா லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

(பத.) இடும்பை கூர் என் வயிறே-துன்பம் மிகுகின்ற என்னுடைய வயிறே, ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாதபோது) ஒருநாளுக்குணவை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய்; இருநாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - (கிடைத்தபோது) இரண்டு நாளுக்கு ஏற்றுக்கொள் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய்; ஒருநாளும் என் நோ அறியாய் - ஒரு நாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய்; உன்னோடு வாழ்தல் அரிது - (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடிவாழ்தல் எனக்கு அருமையாக இருக்கின்றது.

வயிற்றுக்கு உணவளிப்பதினும் வருத்தமான செயல் பிறிதில்லை எ - ம். ௧௧

௧௨. ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

(பத.) ஆற்றங்கரையின் மரமும் - ஆற்றின் கரையிலுள்ள மரமும், அரசு அறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும்- அரசன் அறியப் பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும், விழும் அன்றே - அழிந்துவிடும் அல்லவா; (ஆதலினால்) உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும்; அதற்கு

ஒப்புஇல்லை - அதற்கு நிகரான வாழ்க்கை வேறில்லை; வேறு ஓர் பணிக்கு-வேறுவகையான தொழில்வாழ்க்கைக்கெல்லாம், பழுது உண்டு - தவறு உண்டு.

அம் - சாரியை. கண்டீர் - முன்னிலை அசை.

உழுது பயிர்செய்து வாழும் வாழ்க்கையே சுதந்தரமுடையதும், குற்றமற்றதும், அழிவில்லாததும் ஆகிய வாழ்க்கையாகும் எ - ம். கஉ

கங. ஆவாரை யாரே யழிப்ப ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

(பத.) அம் புவியதன்மேல் - அழகிய பூமியின் மேலே, மெய் - உண்மையாக, ஆவாரை அழிப்பார் யார் - வாழ்தற்கு உரியாரை அழிக்கவல்லார் யாவர்? அது அன்றி - அதுவல்லாமல், சாவாரை தவிர்ப்பவர் யார் - இறத்தற்கு உரியவரை இறவாமல்நிறுத்த வல்லார் யாவர்? ஓவாமல் - ஒழியாமல், ஐயம் புகுவாரை-பிச்சைக்குச் செல்வோரை, விலக்குவார் யார் - தடுக்க வல்லவர் யாவர்? ஏ மூன்றும் அசை.

ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக் கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை எ - ம். கங

கச. பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

(பத.) பேசுங்கால்-சொல்லுமிடத்து, பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை-பிச்சை எடுத்து உண்டலினும் (இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது, பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை-பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருக்கி வாங்கி உண்ணுதலாம்; சிச்சீ – சீசீ (இது என்ன செய்கை!) வயிறு வளர்க்கைக்கு - இப்படி வயிறு வளர்ப்பதைப் பார்க்கிலும், மானம் அழியாது - மானங்கெடாமல், உயிர்விடுகை-உயிரைவிடுதல், சால உறும்-மிகவும் பொருந்தும்.

பிறரிடத்தே இச்சை பேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர் வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதல் உயர்வுடைத்து எ - ம். கச

க௫. சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

(பத.) சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு - சிவாயநமவென்று தியானித்துக் கொண்டிருப்பவருக்கு, ஒருநாளும் அபாயம் இல்லை - ஒருபொழுதும் துன்பம் உண்டாகாது; இதுவே - இஃதொன்றுமே, உபாயம்-(விதியை வெல்லுதற் கேற்ற) உபாயமும், மதி-(உண்மையாகிய) அறிவும், ஆகும்-ஆகும்; அல்லாத எல்லாம் மதி-இதுவல்லாத எல்லா அறிவுகளும், விதியே ஆய்விடும்-விதியின்படியே ஆகிவிடும்.

சிவபெருமானுக்குரிய திருவைந்தெழுத்தை இடைய றாது நினைந்து கொண்டிருப்போர்க்கு விதியால்வரும் துன்ப மில்லை; ஏனையர்க்கு உண்டு எ-ம். ௧௫

௧௬. தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால்-பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி

(பத.) தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும், தக்கோர் குணம் கொடையால்-நல்லோருடைய குணமானது ஈகையினாலும், கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால்-கண்களுடைய குணமானது நீங்காத அருளினாலும், பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றால்-பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினாலும், கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் - கடல் சூழ்ந்த பூமியினிடத்து, அற்புதம் ஆம்-வியக்கத்தக்க மேன்மையுடையனவாகும்,என்று அறி-என்று நீ அறிவாயாக.

நில நன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடையினாலே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும், கற்பினாலே பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும் எ-ம். ௧௬

௧௭. செய்தீவினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருநிதியம்—வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்.

(பத.) வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து-பூமியிலே (அறஞ்செய்தலினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து, அன்று இடார்க்கு - அக்காலத்திலே ஈயாதவருக்கு; செய்தீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க, இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால், இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்தவருமோ? (வராது) வெறும் பானை மேல் பொங்குமோ - வெறும பானை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ; (பொங்காது.)

வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை எ-ம். கஎ

கஅ. பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

(பத.) பேர் உலகில் - பெரிய நிலவுலகத்திலே, பெற்றார் - (எம்மைப்) பெற்றவர், பிறந்தார் - (எமக்குப்) பிறந்தவர், பெருநாட்டார் - (எம்முடைய) பெரிய தேசத்தார், உற்றார் - (எம்முடைய) சுற்றத்தார், உகந்தார் - (எம்மை) நேசித்தவர், என வேண்டார் - என்று விரும்பாதவராகிய உலோபிகள், மற்றோர் - பிறர், இரணம் கொடுத்தால் - (தம்முடம்பிலே) புண் செய்தால், இடுவர் - (அவருக்கு எல்லாம்)

கொடுப்பர்; சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் - (மூன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும் அவருக்கு ஒன்றுங் கொடார். தான் ஏ இரண்டும் அசை.

உலோபிகள் தம்மைத் துன்புறுத்துங் கொடியவர்களுக் கன்றி நலம்புரியும் தாய் தந்தையர் முதலாயினோருக்குக் கொடார் எ-ம். க அ

கக. சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.

(பத.) வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினு டைய (பசிக்) கொடுமையினாலே, சேவித்தும் - (பிற ரைச்) சேவித்தும், சென்று இரந்தும் - (பலரிடத்தே) போய் யாசித்தும், தெள் நீர்க் கடல் கடந்தும்-தெளி வாகிய நீரையுடைய கடலைக் கடந்து வேறு நாடு சென்றும், பாவித்தும் - (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும், பார் ஆண்டும் - பூமியை ஆண்டும், பாட்டு இசைத்தும் - (செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட் டுப் பாடியும், நாம் - நாம், உடம்பை - இந்த உடம் பினை, நாழி அரிசிக்கே-நாழி யரிசிக்காகவே, பாழின்- வீணிலே, போவிப்பம் - செலுத்துகின்றேம்.

வீட்டு நெறியிற் செல்லும் பொருட்டு அரிதாகக் கிடைத்த மனிதவுடம்பினை உணவு தேடுவதிலேயே கழிப் பது அறியாமையாகும் எ-ம். க கூ

௨௩. அம்பி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்குங்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

(பத.) கொம்மை முலை - திரட்சி பொருந்திய தனங்களை, பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - விற்கின்ற பரத்தையரை (இன்பங் காரணமாகக்) கொண்டாடுதல், அம்பி துணையாக - அம்பிக்கல்லே துணையாக, ஆறு இழிந்தவாறு ஒக்கும் - ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப்போலும்; (அன்றியும்) மாநிதியம்போக்கி - (அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து, வெறுமைக்கு வித்து ஆய்விடும்-வறுமைக்குக் காரணமாகிவிடும்; (ஆகலால்) இம்மை மறுமைக்கு நன்று அன்று - அது இப்பிறப்பிற்கும் வருபிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது.

விலைமகளிரைச் சேர்பவன் தான் கருதிய இன்பத்தையடையாமல், வறுமையையும், பழிபாவங்களையும் அடைந்து இம்மை மறுமைகளில் துன்புறுவன் எ-ம். ௨௩

௨௪. நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

(பத.) சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரை மலரில் இருக்கின்ற திருமகள், வஞ்சம் இலார்க்கு - வஞ்சனை இல்லாதவருக்கு, நீரும் - நீர்வளத்தையும், நிழ

னும - நிழல் வளத்தையும், நிலம் பொதியும நெற்கட்டும் - நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும், பேரும்-பேரையும், புகழும் - கீர்த்தியையும், பெருவாழ்வும் - பெரிய வாழ்வையும், ஊரும் - கிராமத்தையும், வரும் திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும், வாழ்நாளும் நிறைந்த ஆயுளையும், என்றும் தரும் - எந்நாளும்-கொடுத்தருளுவள்.

வஞ்சனை யில்லாதவருக்கு இலக்குமியினது திருவருளினாலே எல்லா நலமும் உண்டாகும். ௨௧

௨௨. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்-கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் யாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம்.

(பத.) பணத்தைப் பாடுபட்டுத் தேடி - பணத்தினை வருந்தி யுழைத்துச் சேர்த்து, புதைத்து வைத்து-(உண்ணாமலும் அறஞ் செய்யாமலும்) பூமியிலே புதைத்துவைத்து, கேடுகெட்ட மானிடரே - நன்மை யெல்லாவற்றையும் இழந்த மனிதர்களே, கேளுங்கள்-(நான் கூறுவதைக்) கேட்பீர்களாக; கூடு விட்டு - உடம்பினைவிட்டு, ஆவிபோயின பின்பு-உயிர் நீங்கியபின்பு, பாவிகாள்-பாவிகளே, அந்தப்பணம் அந்தப்பணத்தை, இங்கு ஆர் அநுபவிப்பார்-இவ்விடத்து யாவர் அநுபவிப்பார்? தான் ஏ இரண்டும் அசை.

அறத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் சாதனமாகிய பொருளை வீணிலே பூமியிற் புதைத்து வைப்பதைப் பார்க்கிலும் அறியாமையில்லை எ-ம். ௨௨

௨௬. வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

(பத.) மன்று ஓரம் சொன்னார் மனை-தருமசபையிலே ஓரஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே, வேதாளம் சேரும்-பேய்கள் (வந்து) சேரும்; வெள்ளெருக்குப் பூக்கும் - வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும்; பாதாளமூலி படரும்-பாதாளமூலி யென்னுங் கொடி படரும்; மூதேவி சென்று இருந்துவாழ்வள்-மூதேவியானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள்; சேடன் குடிபுகும் - பாம்புகள் குடியிருக்கும் எ - று.

ஏ ஐந்தும் அசை.

நீதிமன்றத்திலே வழக்கோரஞ் சொன்னவர் குடும்பத் தோடு அழிவதுமன்றி, அவர் குடியிருந்த வீடும்பாழாம் எ-ம். ஓரம் நடுவுநிலையின்மை, பக்ஷபாதம். ௨௬

௨௭. நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா வூருக் கழகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

(பத.) நீறு இல்லா நெற்றி பாழ்-விபூதியில்லாத நெற்றி பாழாகும்; நெய் இல்லா உண்டி பாழ்-நெய் யில்லாத உணவு பாழாகும்; ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் - நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழா

கும், மாறு இல் உடற்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும்; மடக்கொடி இல்லாத மனை பாழே-(இல்லறத்திற்குத் தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும்.

திருநீற்றினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே உணவும், நதியினாலே ஊரும், துணைவராலே உடம்பும், மனைவியி னாலே வீடும் சிறப்படையும் எ - ம். உ௪

உ௫. ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போன திசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

(பத.) ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனான் - (தனக்குக்) கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு அதிகமானவன், மானம் அழிந்து - மானங்கெட்டு, மதிகெட்டு - அறிவு இழந்து, போனதிசை எல்லார்க் கும் கள்ளன் ஆய்-(தான் ஓடிப்) போன திசையிலும் எல்லார்க்கும் திருடனாகி, ஏழ் பிறப்பும் தீயன் ஆய் - எழுவகைப் பிறப்புக்களினும் பாவம் உடையவனாகி, நல்லார்க்கும் பொல்லன் ஆம்-(தன்னிடத்து அன்பு வைத்த) பெண்டிர்களுக்கும் பொல்லாதவனாவான்; நாடு-(இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக.

வரவுக்கு மிகுதியாகச் செலவு செய்பவன் பழிபாவங் களை அடைவான் ஆதலின், வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டும் எ - ம். உ௫

௨௬. மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம.

(பத.) பசிவந்திட-பசிநோய் வந்தால், மானம்-மானமும், குலம் - குடிப்பிறப்பும, கல்வி - கல்வியும், வண்மை - ஈகையும், அறிவுடைமை - அறிவுடைமையும், தானம் - தானமும், தவம் - தவமும், உயர்ச்சி-உயர்வும், தாளாண்மை - தொழின் முயற்சியும், தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல்-தேன் போலும இனிமை பொருந்திய சொல்லையுடைய மங்கையர்மேல் ஆசைவைத்தலும ஆகிய, பத்தும் பறந்து போம் - இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம்.

மானமுதலிய எல்லா நலங்களையுங் கெடுத்தலினுலே பசிநோயினுங் கொடியது பிறிதில்லை எ - ம். தானம் - தக்கார்க்கு நீருடன் அளிப்பது; பதவியும் ஆம். ௨௬

௨௭. ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்ருகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்.

(பத.) ஒன்றை நினைக்கின்-ஒருபொருளைப் பெற நினைந்தால், அது ஒழிந்திட்டு ஒன்ருகும்-அப்பொருள் கிடையாமல் வேருெருபொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்; அன்றி அதுவரினும் வந்து எய்தும் - அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தா

லும் கிடைக்கும்; ஒன்றை நினையாதமுன் வந்து நிற் பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒருபொருளை நினையா திருக்குமுன்னே அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற் கும்; எனை ஆளும் ஈசன் செயல் - (இவைகளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செயல்களாகும்.

இருவினைகளுக்கீடாக இன்ப துன்பங்களை ஊட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயன்றி உயிர்களுடைய கருத் தின்படி ஒன்றும் நடவாது எ - ம். ௨௭

௨௮. உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

(பத.) உண்பது நாழி-உண்பது ஒரு நாழியரிசி யன்னமேயாகும்; உடுப்பது நான்கு முழம் - உடுப் பது நான்குமுழ உடையேயாகும்; (இப்படியாகவும்) நினைந்து எண்ணுவன எண்பது கோடி - நினைத்து எண்ணுங் காரியங்களோ எண்பது கோடியாகின் றன; (ஆதலினால்) கண்புதைந்த - அகக்கண் குருடா யிருக்கிற, மாந்தர் குடிவாழ்க்கை - மக்களின் குடி வாழ்க்கையானது, மண்ணின் கலம்போல - மட்கலம் போல, சாம் துணையும்-இறக்குமளவும், சஞ்சலமே - (அவர்க்குத்) துன்பமாகவே இருக்கிறது.

உள்ளதே போதும் என மனம் அமைந்திராதவர்கள் இறக்கும் வரையில் சஞ்சலமே அடைவார்கள் எ - ம். ௨௮

௨௯. மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை-சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர்.

(பத.) மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந்தால், வா என்று வெளவாலைக் கூவி இரந்து அழைப்பார்- (இப் பழத்தைத் தின்னுதற்கு) வா என்று வெளவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர், அங்கு யாவரும் இல்லை-அம்மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை; கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல் - கன்றையுடைய பசுவா னது பாலைச்சுரந்து கொடுத்தல்போல, கரவாது அளிப் பரேல் - ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின், உலகத்தவர் உற்றார்-உலகத்தார் (அவ்வெளவால் போலத் தாமே வந்து) உறவினராவார்.

கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார் எ-ம். ௨௯

௩0. தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

(பத.) வேந்தே - அரசனே, தாம் தாம் முன் செய்தவினை-தாம் தாம் முற்பிறப்பிலேசெய்த நல்வினை தீவினைகளை, பூந்தாமரையோன் பொறி வழியே - தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமன் விதித்தபடியே, தாமே அநுபவிப்பார் - தாமே அநுபவிப்பார்கள்;

ஒறுத்தாரை என் செயலாம் - (தீவினையினாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்கு செய்தவரை நாம் யாதுசெய்யலாம்; ஊர் எல்லாம் ஒன்றா வெறுத்தாலும் விதிபோமோ - ஊரிலுள்ளார் எல்லாருந் திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போகுமா (போகாது).

தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ் செய்யின், அது தாம் முன் செய்த தீவினைக்கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக் கிடைத்ததென்று அமைவதே அறிவு எ-ம். ௩௰

௩௧. இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று—வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

(பத.) இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று - இலக்கண வழுக்களையுடைய செய்யுளினும் (அஃதில்லாத) வழக்கு நல்லது, உயர்குலத்தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று - உயர்வாகிய குலத்தினும் (அஃதில்லாத) மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது; வழுக்கு உடைய வீரத்தின் விடாநோய் நன்று - தவறுதலையுடைய வீரத்தினும் தீராப்பிணி நல்லது; பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்தின் தனி நன்று - பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு கூடி வாழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்லது.

இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டும், நல்லொழுக்க மில்லாத உயர்குலமும், தவறுதலுடையும் வீரமும், கற்பில்லாத மனைவியோடு கூடிய இல்வாழ்க்கையும் தீரா வசையை விளைவிக்கும் எ-ம். இசை-உலக வழக்காகிய சொற்றொடர். ௩௧

௩௨. ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்—சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

(பத.) மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களே, ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்று வெள்ளத்தினால் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும் போல, செல்வம் ஏறிடும் மாறிடும் - செல்வம வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும்; (ஆதலினால்) சோறு இடும் - (இரப்பவருக்கு உண்ண) அன்னத்தை இடுங்கள் ; தண்ணீரும் வாரும் - (பருகுதற்கு நல்ல) தண்ணீரையும் வாருங்கள்; தருமமே சார்பு ஆக - (இப்படிச்செய்து வருவீர்களானால்) இந்தத் தருமமே துணையாக, உள்நீர்மை உயர்ந்து வீறும் - உள்ளத்திலே தூய தன்மை ஓங்கி விளங்கும். ஆம் அசை.

நிலையில்லாத செல்வம் உள்ளபொழுதே இரப்பவர்களுக்குச் சோறும் தண்ணீரும் அளித்தால் மனம் தூய்மை புற்று விளங்கும் எ-ம். ௩௨

௩௩. வெட்டெனவைமெத்தெனவைவெல்லாவாம்வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது-நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

(பத.) வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது - (வலிய) யானையின்மேலே பட்டுருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின்மேலே பாயாது; நெடு

இருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப் பாறை-நெடுமை யாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற் பாறையானது, பசுமரத்தின் வேருக்கு நெக்குவிடும் - பச்சைமரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம்; (அவ் வாறே) வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லா வாம் - வன்சொற்கள் இன்சொற்களை வெல்லமாட் டாவாகும்; (இன்சொற்களே வெல்லும்).

வன்சொல் தோற்கும்; இன்சொல் வெல்லும் எ-ம். ௩௩

௩௪. கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்-இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாண்மற் றீன்றெடுத்த தாய்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். [வேண்டாள்

(பத.) கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின் - (ஒருவன்) படியாதவனேயாயி னும் (அவன்) கையிலே பொருள்மாத்திரம் இருந் தால், எல்லாரும் சென்று எதிர்கொள்வர் - (அவனை) யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப்பர்; இல் லானை இல்லாளும் வேண்டாள் - (படித்தவனேயாயி னும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள்; ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் - (அவ னைப்)பெற்றுவளர்த்த அன்னையும் விரும்பாள்; அவன் வாயில் சொல் செல்லாது - அவன் வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன்படாது. அங்கு, மற்று அசை.

கல்லாதவனேயாயினும் பொருளுடையவனை எல்லாரும் மதிப்பர்; கற்றவனேயாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒருவ ரும் மதியார் எ-ம். ௩௪

௩௫. பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

(பத.) பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள - பூவாமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு; (அதுபோல) மக்களுளும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் - மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு; தூவா விரைத்தாலும் நன்று ஆகா வித்து என - தூவி விரைத்தாலும் முளைத்துப் பயன்படாத விதைபோல, பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது - மூடனுக்கு (எடுத்து விளங்கச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு (அவனிடத்து) உண்டாகாது.

குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர்; அறிவிக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர் எ-ம். ௩௫

௩௬. நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல்-ஒண்டொடீ
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

(பத.) ஒள் தொடீ - ஒள்ளிய வளையலை அணிந்தவளே, நண்டு சிப்பி வேய் கதலி - நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வாழையும், நாசம் உறும் காலத்தில் - தாம் அழிவை அடையுங் காலத்திலே, கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கைபோல் - (முறையே தாம்)

11920

கொண்ட (பஞ்சும் முத்தும் அரிசியும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனுந்தன்மைபோல, (மனிதர்கள்) போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம்-ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழிய வருங்காலத்திலே, அயல் மாதர்மேல் மனம் வைப்பார் - பிறமகளிர்மேல் மனம் வைப்பார்கள்.

ஒருவன் மனைவியையன்றிப் பிறமகளிரை இச்சிக்கின் அது அவனிடத்துள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும் மூன்றுங் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும் எ-ம்.

௩௭. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடேனெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

(ப.உ.) வினைப்பயனை வெல்வதற்கு - இருவினைப் பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்), வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆய நூல் அகத்தும் இல்லை - வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களையும் கற்பதன் கண்ணும் இல்லை; (எனினும்) நெஞ்சே - மனமே, கவலைபடேல்-கவலையுறாதே; மெய்விண் உறுவார்க்கு - மெய்யாகிய வீட்டு நெறியில் நிற்பவர்க்கு, நினைப்பது எனக் கண் உறுவது அல்லால் - (அவர்) நினைப்பதுபோலத் தோன்றுவது அல்லாமல், விதி இல்லை - ஊழ் இல்லையாம்.

முத்திநெறியாகிய தியான சமாதிகளினாலன்றி நூல்களைக் கற்றலினால் வினையைக் கடக்க வொண்ணாது எ-ம். விண் - பரவெளியும் ஆம். இப்பாட்டிற்கு வேறு வகையாகப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். ௩௭

கஅ. நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றும்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றநிலை
தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

(பத.) நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும், தீது என்றும் - (இது) தீயது என்றும், நான் என்றும் - (இது செய்தவன்) நான் என்றும், தான் என்றும் - (இது செய்தவன்) அவன் என்றும், அன்று என்றும் - (இது) அன்று என்றும், ஆம் என்றும் - (இது) ஆகும் என்றும், ஆகாதே நின்ற நிலை - பேதஞ் செய்யாமல் (இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே, தான் அது ஆம் தத்துவம் ஆம் - (ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலையாகும்; தேடும் பொருள் - தன்னின் வேறாக மெய்ப்பொருளாகிய கடவுளைத் தேடுவது, சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குப் போனவா - சம்பை அறுத்தவர் (அதனைக் கட்டுதற்கு அதுவே அமையுமென்று அறியாமல்) கயிறு தேடிப்போனது போலும்.

உயிரினுள்ளே கடவுளைக் கண்டு அதனோடு பேதமின்றிக் கலந்து நிற்கும் நிலையே உண்மை நிலை எ-ம். சம்பு - ஓர் வகைப் புல்.

கக. முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறானாயின்—செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

(பத.) முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பது வயதினளவிலே; மூன்று அற்று - முக்குற்றமும் ஒழியப் பெற்று, ஒரு பொருளை - கேவலப் பொருளாகிய கடவுளை, தப்பாமல் தன்னுள் பெறுன் ஆயின் - (ஒருவன்) தவறாமல் தன்னுள்ளே (அநுபவ உணர்வால்) அடையானாயின், காரிகையார் தங்கள் மூப்பு முலை அளவே ஆகுமா - அழகிய மாதர்கள் முதுமையில் (பதியுடன்கூடி இன்பம் நுகர்தலின்றி) முலையினையுடையராதல் மாத்திரமே போல, செப்பும கலை அளவே ஆகும்—(அவன் முதுமையில் பதியுடன்கூடி இன்பம் நுகரப் பெறாமல்) கற்கும் கல்வியை உடையனாதல் மாத்திரமே ஆவன்.

மூப்புவருவதற்குள்ளே முக்குற்றமற்று மெய்ப்பொருளையடைந்தின்புற முயலல் வேண்டும் எ-ம். முக்குற்றம் - காம வெகுளி மயக்கங்கள் ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய பாசம் மூன்றும் என்னலும் ஆம். இப் பாட்டிற்கு யாம் கூறிய பொருளை பொருத்த முடைத்தாதலை ஓர்ந்துணர்க. கக

சங. தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

(பத.) தேவர் குறளும் - திருவள்ளுவநாயனாருடைய திருக்குறளும், திருநான்மறை முடிவும்-சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், மூவர் தமிழும் - (திருஞானசம்பந்த

மூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தர மூர்த்திநாயனார் என்னும் சமயகுரவர்) மூவர்க ளுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ்வேதமும், முனி மொழியும் - வாதவூர் முனிவராகிய மாணிக்கவாசகர் மொழிந்தருளிய, கோவை திருவாசகமும் - திருக் கோவையார் திருவாசகங்களும், திருமூலர் சொல் லும் - திருமூலநாயனாருடைய திருமந்திரமும், ஒரு வாசகம என்று உணர் - ஒரு பொருளையே குறிப்பன வென்று அறிவாயாக.

திருக்குறள் முதலிய இவையெல்லாம் பொருண் முடிபு வேறுபடாத மெய்ந்நூல்கள் எ-ம். 'முனிமொழியும்' என்ப தற்கு 'வியாச முனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரமும்' என் றும் பொருள் கூறுவர்.

நல்வழி மூலமும் உரையும்

முற்றின

சிறுமணவூர் முனிசாமி முதலியார் சன்ஸ்,
சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.